

INDEX

TOMI SECUNDI

TRACTATUS DE ACTIBUS HUMANIS

DISSERT. I. — *De voluntario et involuntario.*

Prologus ex S. Thoma.....	5
Prænotamina.....	6
ART. I. — Quid et quotuplex sit voluntarium?.....	7
<i>Petes</i> utrum voluntarium perfectum sit idem quod liberum..	12
ART. II. — Utrum omissio et effectus ex ea secutus sint voluntaria sine præcepto ponendi actum qui omittitur?..	ibid.
ART. III. — Utrum violentia causet involuntarium?.....	16
ART. IV. — Utrum metus causet involuntarium?.....	20
Consectaria.....	21
ART. V. — Utrum concupiscentia causet involuntarium?...	22
ART. VI. — Utrum ignorantia causet involuntarium?.....	23

DISSERT. II. — *De voluntario libero, sive de libertate creata.*

ART. I. — Prænotanda.....	27
ART. II. — Utrum in homine lapsa sit libertas arbitrii seu indifferentiæ?	33
ART. III. — Utrum ad merendum vel demerendum, in hoc statu naturæ lapsæ, requiratur libertas a necessitate, seu libertas indifferentiæ?.....	37
<i>Petes</i> utrum, stante indifferentia iudicii, voluntas possit necessitari?.....	39

DISSERT. III. — *De actibus humanis speciatim sumptis.*

ART. I. — Utrum voluntas possit velle malum sub ratione mali?.....	41
<i>Petes</i> an e duobus bonis voluntas possit eligere minus vel æquale.....	ibid.
ART. II. — De motivo voluntatis quoad specificationem....	42
ART. III. — De motivo voluntatis quoad exercitium.....	44

Explicatio textus difficilis S. Thomæ.....	46
ART. IV. — De modo quo movetur voluntas : an libere, an necessario?.....	48
ART. V. — De actibus elicitis a voluntate.....	49
ART. VI. — De actibus imperatis.....	55
<i>Petes</i> 1° utrum detur in homine imperium respectu sui e suarum operationum.....	ibid.
<i>Petes</i> 2° utrum imperium sit actus rationis et voluntatis.....	ibid.
<i>Petes</i> 3° quinam actus subjiciantur imperio rationis.....	56
DISSERT. IV. — <i>De actibus humanis in esse moris.</i>	
ART. I. — In quo consistat moralitas in communi actuum humanorum?.....	57
<i>Petes</i> quot sint species moralitatis.....	58
ART. II. — De principiis moralitatis.....	59
§ I. — Utrum prima et specifica bonitas vel malitia actus humani sit ex objecto?.....	60
§ II. — Utrum et quomodo actus humanus sumat bonitatem vel malitiam ex circumstantiis et fine?.....	61
Prænotanda.....	ibid.
Resolvitur quæstio.....	63
§ III. — Quædam quæstiunculæ circa præcedentes paragra- phos breviter resolvuntur.....	65
<i>Petes</i> 1° a quo actus ex objecto bonus, ad bonum finem imperatus, desumat bonitatem specificam et essentialem.....	ibid.
<i>Petes</i> 2° quomodo debeat intendi bonitas vel malitia tam objecti quam circumstantiarum, ut actus sit bonus vel malus.....	ibid.
<i>Petes</i> 3° utrum bona intentio coonestet malam electionem, aut ex mala electione vitietur.....	66
<i>Petes</i> 4° utrum mala intentio vitiet bonam electionem, an e contra coonestetur ex bona electione.....	68
ART. III. — De concursu multiplicis moralitatis simul in eodem actu.....	ibid.
ART. IV. — Utrum dentur actus indifferentes?.....	70
ART. V. — Utrum et quomodo voluntas humana, ut sit bona, debeat conformari voluntati divins?.....	73
ART. VI. — Utrum actus exterior addat bonitatem vel mali- tiam actui interiori?.....	76
ART. VII. — Utrum eventus sequens addat ad bonitatem vel malitiam actus exterioris?.....	78
DISSERT. V. — <i>De conscientia.</i>	
ART. I. — Quid et quotuplex sit conscientia?.....	80

ART. II. — An et quomodo teneamur conformari conscientiæ erranti?.....	85
<i>Petes</i> 1° quomodo qui laborat conscientia vincibiliter erronea debeat illam deponere.....	87
<i>Petes</i> 2° utrum subditus possit obedire superiori contra con- scientiam dictantem esse illicitum hic et nunc illi obe- dire.....	89
<i>Petes</i> 3° utrum subditus dubitans aut probabilius judicans præceptum superioris esse de re illicita, possit et debeat illi obedire.....	ibid.
ART. III. — Cujus speciei et gravitatis sit peccatum agere contra conscientiam?.....	91
ART. IV. — Quomodo se gerere debeat confessarius cum pœnitente quem deprehendit laborare conscientia erronea? <i>Petes</i> quibus signis confessarius cognoscere possit errorem fuisse vincibilem in pœnitente.....	92
Consectaria.....	96
ART. V. — De conscientia scrupulosa, per varias quæstiu- culas.....	97
<i>Quæritur</i> 1° quid sit scrupulus. Quid conscientia scrupulosa.....	ibid.
<i>Quæritur</i> 2° quibus indicis possit cognosci conscientia scru- pulosa.....	98
<i>Quæritur</i> 3° utrum liceat agere contra conscientiam scrupu- losam.....	ibid.
<i>Quæritur</i> 4° quæ sint præcipuæ causæ scrupulorum.....	99
<i>Quæritur</i> 5° quibus remediis curandi sint scrupulosi.....	ibid.
<i>Quæritur</i> 6° quomodo confessarius agere debeat cum scrupu- loso.....	100
<i>Quæritur</i> 7° quomodo sit respondendum objectionibus scrupu- losorum.....	102
ART. VI. — Utrum liceat agere cum conscientia dubia, proba- bili, aut probabiliori?.....	103
DISSERT. VI. — <i>De opinionum probabilitate et delectu.</i>	
ART. I. — Utrum sit licitum sequi opinionem minus proba- bilem et minus tutam, in concursu probabilioris et tutioris? ART. II. — Utrum in conflictu duarum opinionum æque proba- bilium, de honestate objectiva actus, liceat sequi minus tutam faventem libertati, relicta tutiori favente legi?....	107
Solvuntur objectiones.....	115
ART. III. — Utrum liceat sequi opinionem probabiliorem minus tutam, in concursu minus probabilis tutioris, ubi agitur de sola honestate objectiva actus?.....	121
	125

ART. IV. — Variæ quæstiunculæ circa præsentem materiam breviter resolvuntur.....	132
<i>Petes</i> 1° quantus debeat esse, in opinione minus tuta, probabilitatis excessus, ut liceat illam sequi.....	ibid.
<i>Petes</i> 2° quomodo confessarius aut vir doctus consultus super licitate aut illicitate alicujus actionis, debeat respondere consulenti.....	133
<i>Petes</i> 3° utrum confessarius possit et debeat absolvere pœnitentem reluctantem suæ opinioni.....	134
<i>Petes</i> 4° utrum unicuique liceat sequi opinionem quam primo aspectu existimat probabiliorem.....	133
DISSERT. VII. — <i>De probabilismo moderato.</i>	
Principia.....	136
ART. I. — De natura probabilitatis.....	138
ART. II. — Quænam systemata prodierint circa probabilitatem in practicis?.....	140
ART. III. — An liceat sequi opinionem vere et solide probabilem faventem libertati, relicta tutiore æque probabili, vel etiam probabiliori, ubi de sola licitate actionis agitur?.....	142
Solvuntur objectiones.....	158
Consectaria.....	162
ART. IV. — De usu probabilitatis et de regulis specialibus quibus conscientia in dubiis practice formatur.....	164
<i>Quæres</i> 1° an licitum sit uti probabilitate, non tantum in materia juris positivi, sed etiam in materia juris divini et naturalis.....	167
<i>Quæres</i> 2° an confessarius possit vel debeat absolvere pœnitentem qui vult sequi opinionem probabilem quidem, sed oppositam sententiæ quam ipse tenet.....	ibid.
<i>Quæres</i> 3° an probabilitas extrinseca constituat opinionem vere probabilem.....	168
<i>Quæres</i> 4° quid sentiendum sit de illo principio probabilistis non paucis familiarissimo: <i>Qui probabiliter agit, prudenter agit.</i>	ibid.
<i>Quæres</i> 5° quomodo intelligendum sit axioma: <i>In dubio melior est conditio possidentis</i> , et quisnam ejus usus in conscientia efformanda.....	169
<i>Quæres</i> 6°: Si dubites utrum alicui obligationi jam satisfeceris, tenerisne adhuc satisfacere?.....	170
ART. V. — Utrum liceat sequi opinionem probabilem, aut etiam probabilioram, relicta tutiore, cum adest obligatio certa finem determinatum obtinendi?.....	174

Consectaria.....	176
ART. VI. — De probabilismo compensativo.....	177
<i>Quæritur</i> quid de novo hoc systemata sit sentiendum.....	180
Aliud systema præcedenti affine.....	185
TRACTATUS DE PASSIONIBUS ET VIRTUTIBUS	
Proœmium.....	189
DISSERT. I. — <i>De passionibus.</i>	
ART. I. — De passionibus in communi.....	190
<i>Quæritur</i> 1° quid sit passio.....	ibid.
<i>Quæritur</i> 2° quot sunt passiones.....	191
<i>Quæritur</i> 3° qua ratione ira non habeat, sicut cæteræ, passionem oppositam.....	193
<i>Quæritur</i> 4° utrum passionem possint esse bonæ vel malæ... diminuat vel augeat bonitatem actus moralis.....	194
ART. II. — De passionibus in particulari.....	195
§ I. — De passionibus appetitus concupiscibilis.....	196
§ II. — De passionibus appetitus irascibilis.....	ibid.
202	
DISSERT. II. — <i>De virtutibus.</i>	
Proœmium.....	203
ART. I. — Quid sit virtus, et quotuplicis generis?.....	204
ART. II. — De subjecto virtutum.....	209
ART. III. — De causa virtutum.....	214
ART. IV. — De proprietatibus virtutum.....	217
§ I. — Utrum virtus consistat in medio?.....	218
§ II. — Utrum omnes virtutes morales sint inter se connexæ?	219
§ III. — Utrum virtutes morales acquisitæ sint necessario connexæ cum charitate?.....	222
§ IV. — De æqualitate et duratione virtutum.....	224
TRACTATUS DE PECCATIS	
DISSERT. I. — <i>De natura peccati.</i>	
ART. I. — Quid sit peccatum?.....	225
ART. II. — Utrum formale constitutum peccati commissionis consistat in positivo, an in privativo?.....	228
§ I. — Proponitur sententia reponens formale constitutum peccati commissionis in privativo.....	ibid.
Responsiones adversæ partis.....	229

§ II. — Proponitur sententia reponens formale constitutum peccati commissionis in positivo, cum responsionibus adversæ partis.....	231
Responsiones adversæ partis.....	233
ART. III. — De peccato omissionis.....	234
§ I. — Utrum omnis actus omissionis adjunctus et cum observantia præcepti quod omittitur impossibilis, sit peccatum, et ejus speciei?.....	ibid.
§ II. — Quo tempore fiat peccatum omissionis?.....	236
<i>Petes</i> 1° an ei qui voluntarie et culpabiliter causam posuit, imputari debeant omnes omissiones et commissiones peccaminosæ ex illa secutæ.....	238
<i>Petes</i> 2° quando quis censetur prævidisse, aut debuisset ac potuisse humano modo prævidere omissiones et commissiones peccaminosas, ut ipsi imputentur ad culpam.....	ibid.
DISSERT. II. — <i>De distinctione specifica et numerica peccatorum.</i>	
ART. I. — Variæ peccati divisiones.....	239
ART. II. — Unde petatur distinctio specifica peccatorum?..	241
Consectaria.....	242
ART. III. — Utrum peccata commissionis et omissionis specie distinguantur.....	243
ART. IV. — Unde petatur distinctio numerica peccatorum?..	245
Consectaria.....	248
DISSERT. III. — <i>De comparatione peccatorum ad invicem.</i>	
ART. I. — Utrum omnia peccata sint inter se connexa et paria?.....	251
ART. II. — Unde sumatur inæqualitas peccatorum?.....	254
DISSERT. IV. — <i>De subjecto peccati.</i>	
ART. I. — Quodnam sit peccati subjectum?.....	255
ART. II. — Utrum peccatum saltem veniale possit esse in et a solo appetitu sensitivo, absque omni actuali influxu voluntatis; omnesque motus sensualitatis sint peccata?..	257
DISSERT. V. — <i>De causis peccatorum.</i>	
ART. I. — An et quæ ignorantia sit causa peccati, eaque ipsa sit peccatum?.....	260
<i>Petes</i> 1° quænam sint causæ ignorantie vincibilis.....	262
<i>Petes</i> 2° utrum ignorantia culpabilis eorum quæ quis scire	

<i>Petes</i> 2° in quibus peccatis detur vel non detur levitas materiæ excusans a mortali.....	359
<i>Petes</i> 3° unde æstimanda est gravitas vel levitas materiæ in iis peccatis quæ illam admittunt.....	362
ART. IV. — Quis sit finis ultimus tam peccantis mortaliter quam venialiter?.....	363
ART. V. — Utrum peccatum mortale in ratione offensæ sit gravitatis simpliciter infinitæ?.....	365
ART. VI. — Utrum homo in primo instanti morali usus rationis teneatur se convertere ad Deum, possitque esse peccatum veniale cum solo originali?.....	367

TRACTATUS DE LEGIBUS

DISSERT. I. — *De lege in communi.*

ART. I. — Quid sit lex?.....	371
ART. II. — Utrum promulgatio sit de essentia legis?.....	373
<i>Petes</i> utrum lex sufficienter promulgata obliget omnes etiam illam invincibiliter ignorantes.....	377
ART. III. — Quinam possunt ferre leges?.....	378
<i>Petes</i> quotuplicis generis sint leges.....	381

DISSERT. II. — *De lege æterna et naturali.*

ART. I. — De lege æterna.....	ibid.
<i>Petes</i> 1° an detur in Deo lex æterna.....	ibid.
<i>Petes</i> 2° quid sit lex æterna.....	382
<i>Petes</i> 3° utrum a lege æterna deriventur omnes aliæ leges..	383
ART. II. — De lege naturali.....	385
<i>Petes</i> 1° utrum detur in nobis lex naturalis.....	ibid.
<i>Petes</i> 2° quid sit lex naturalis.....	386
<i>Petes</i> 3° utrum lex naturalis contineat plura præcepta, vel unum tantum.....	387
<i>Petes</i> 4° utrum lex naturæ obliget omnes homines, etiam pueros et amentes.....	388
<i>Petes</i> 5° utrum omnis obligatio sit effectus legis naturalis...	ibid.
ART. III. — Utrum lex naturalis pati possit dispensationem?	389

DISSERT. III. — *De lege humana.*

ART. I. — De quidditate, necessitate, qualitatibus et divisionibus legis humanæ.....	392
<i>Petes</i> 1° quid sit lex humana.....	ibid.
<i>Petes</i> 2° utrum leges humanæ sint necessariae.....	ibid.

<i>Petes</i> 3 ^o qualis debeat esse lex humana.....	ibid.
<i>Petes</i> 4 ^o quomodo dividatur lex humana.....	393
<i>Petes</i> 5 ^o quid intelligatur per <i>Corpus juris canonici</i>	ibid.
<i>Petes</i> 6 ^o quid sit <i>Corpus juris civilis</i>	402
<i>Petes</i> 7 ^o utrum omnia quæ continentur in <i>Corpore juris canonici</i> habeant vim legum.....	403
<i>Petes</i> 8 ^o quænam sit autoritas decisionum Congregationum Romanarum.....	404
<i>Petes</i> 9 ^o quæ sit autoritas juris civilis.....	410
ART. II. — Qualis legis humanæ promulgatio requiratur ut obliget?.....	ibid.
§ I. — De promulgatione legis humanæ simpliciter dictæ.....	ibid.
<i>Petes</i> quomodo episcopi leges suas promulgare debeant.....	417
§ II. — De legibus revocatoriis.....	418
ART. III. — Utrum lex pendeat ab acceptatione populi?.....	420
<i>Petes</i> quid intelligendum sit per libertates et immunitates Ecclesiæ Gallicanæ, et quid de eis sentiendum.....	421
DISSERT. IV. — <i>De potestate legis humanæ.</i>	
ART. I. — Utrum lex humana possit præcipere aut prohibere actus internos?.....	427
<i>Petes</i> an actus exteriores omnino occulti possint per legem humanam prohiberi.....	431
ART. II. — Quomodo debeat poni opus præceptum, ut legi satisfiat?.....	432
<i>Petes</i> 1 ^o utrum, si quis, ponendo opus præceptum, positive nollet per illud legi satisfacere, illi satisfaceret?.....	433
<i>Petes</i> 2 ^o utrum idem dicendum sit de his quæ procedunt a propria voluntate operantis.....	434
ART. III. — Utrum leges humanæ obligent in conscientia?.....	ibid.
ART. IV. — De lege pœnali.....	436
<i>Petes</i> 1 ^o utrum lex mixta vel pure pœnalis obliget sub culpa ad actum ponendum vel omittendum, aut saltem ad pœnam seu mulctam.....	437
<i>Petes</i> 2 ^o utrum lex pœnalis obliget ad pœnam subeundam ante sententiam judicis.....	439
ART. V. — Quandonam leges humanæ obligant sub peccato mortali?.....	441
<i>Petes</i> 1 ^o unde dignosci possit gravitas materiæ et intentio legislatoris graviter obligans?.....	442
<i>Petes</i> 2 ^o utrum per accidens mortaliter peccari possit contra legem humanam in materia levi.....	443
ART. VI. — Quædam aliæ quæstiunculæ circa obligationem legum humanarum breviter resolvuntur.....	ibid.

<i>Petes</i> 1 ^o utrum lex humana obliget cum certo periculo vite aut alterius damni.....	ibid.
<i>Petes</i> 2 ^o utrum lex fundata in falsa præsumptione obliget in conscientia.....	444
<i>Petes</i> 3 ^o utrum possit satisfieri pluribus legibus per unum actum, aut per plures eodem tempore exercitos.....	445
<i>Petes</i> 4 ^o utrum qui non potest totam legem implere, teneatur ad partem possibilem.....	ibid.
<i>Petes</i> 5 ^o utrum liceat ponere seu non amovere impedientia observationem legis humanæ, antequam instet tempus adimplendi legem.....	446
ART. VII. — Quinam subjiciantur legibus humanis?.....	ibid.
§ I. — Utrum legislator teneatur legibus suis?.....	447
<i>Petes</i> utrum legislator teneatur sub mortali observare legem suam in materia gravi.....	448
§ II. — Utrum clerici teneantur legibus civilibus, et regulares legibus episcopalibus?.....	449
§ III. — Utrum privati usu rationis teneantur legibus humanis, infideles et hæretici legibus ecclesiasticis?.....	452
§ IV. — Quibus legibus teneantur itinerantes et peregrini?.....	453
<i>Petes</i> 1 ^o an in fraudem legis censeantur agere omnes qui e proprio territorio abeunt animo se subducendi legis obligationi.....	454
<i>Petes</i> 2 ^o an qui e domicilio suo, ubi viget lex, transit in locum ubi lex talis non existit, eam observare ante discessum teneatur.....	455
<i>Petes</i> an qui in suo territorio jam satisfecit legi, iterum ei teneatur se subjicere, si postea eo pervenerit ubi lex illa serius urget.....	458
DISSERT. V. — <i>De mutatione legum.</i>	
ART. I. — De mutatione legum per abrogationem et cessationem finis.....	459
<i>Petes</i> an obligatio legis cesset in casu particulari, si ejus finis cesset contrarie, id est, si observatio legis contra ejus finem cedat.....	461
ART. II. — De consuetudine.....	ibid.
<i>Petes</i> an omnes consuetudines diurnæ et generales vim legis obtineant.....	463
<i>Petes</i> 1 ^o an requiratur bona fides, ad præscribendum contra legem.....	465
<i>Petes</i> 2 ^o an consuetudo prævalere possit, si lex feratur cum clausula: « Non obstante quacumque consuetudine. »...	ibid.

ART. III. — De dispensatione.....	466
§ I. — Quis possit dispensare in lege humana?.....	ibid.
§ II. — Utrum dispensatio sine causa legitima sit licita et valida?.....	469
<i>Petes</i> 1° an valeat dispensatio per vim aut metum obtenta... ..	472
<i>Petes</i> 2° quæ sunt causæ legitimæ dispensandi.....	ibid.
§ III. — De dispensatione obreptitia et subreptitia.....	ibid.
<i>Petes</i> 1° utrum, quando Romani apponunt in dispensatione alias causas quam eas quas exposuit orator, illæ debeant esse veræ, ut sit valida dispensatio.....	475
<i>Petes</i> 2° utrum dispensatio valide obtineri possit, non tantum pro inscio, sed etiam pro invito.....	ibid.
<i>Petes</i> 3° utrum, defuncto dispensatore, cesset dispensatio....	ibid.
<i>Petes</i> 4° quomodo cesset dispensatio.....	476
ART. IV. — De interpretatione legum.....	477
<i>Petes</i> an liceat uti epiikia in legibus infirmantibus contractus.	479
ART. V. — De privilegiis.....	ibid.
<i>Petes</i> 1° quid sit privilegium.....	ibid.
<i>Petes</i> 2° in quo privilegium a dispensatione differat.....	480
<i>Petes</i> 3° quotuplex sit privilegium.....	ibid.
<i>Petes</i> 4° quot modis privilegium acquiratur.....	482
<i>Petes</i> 5° qui sint effectus privilegii.....	483
<i>Petes</i> 6° quomodo liceat uti privilegio per viam interpreta- tionis.....	484
<i>Petes</i> 7° quot modis amittatur privilegium.....	485

TRACTATUS DE GRATIA

DISSERT. I. PRÆAMBULA. — <i>De variis erroribus circa gratiam.</i>	487
DISSERT. II. PRÆAMBULA. — <i>De variis naturæ humanæ statibus.</i>	490
ART. I. — Explicantur quinque status naturæ humanæ....	491
§ I. — Status naturæ puræ.....	ibid.
§ II. — Status naturæ integræ.....	492
§ III. — Status justitiæ originalis.....	493
§ IV. — Status naturæ lapsæ.....	495
§ V. — Status naturæ reparatæ.....	ibid.
ART. II. — Utrum status naturæ puræ fuerit possibilis?...	496
ART. III. — Utrum homo in statu naturæ lapsæ nondum reparatæ minores vires habeat ad bonum morale, quam habuisset in statu naturæ puræ?.....	503

ART. IV. — Utrum tam Adamo quam angelis fuerit neces- saria gratia per se efficax ad perseverandum?.....	506
Solvuntur objectiones.....	513
DISSERT. III. — <i>De necessitate gratiæ.</i>	
+ ART. I. — Quid intelligatur nomine gratiæ?.....	ibid.
+ ART. II. — Utrum homo sine gratia possit aliquid verum cognoscere.....	521
+ ART. III. — Utrum homo lapsus possit facere vel velle aliquid bonum absque gratia?.....	527
+ § I. — An possit fieri in hoc statu bonum opus morale sine gratia sanctificante et charitate?.....	ibid.
+ § II. — Utrum sine fide possit fieri aliquid opus moraliter bonum?.....	530
+ § III. — Utrum homo lapsus possit facere aliquid bonum morale ordinis naturalis sine speciali gratia actuali?....	531
(<i>Petes</i> cur damnata fuerit hæc propositio Baii : « Liberum arbi- trium sine gratiæ Dei adjutorio non nisi ad peccandum valet »).....	533
+ ART. IV. — De necessitate gratiæ ad amorem Dei naturalem super omnia tam affectivum quam effectivum, et ad vitanda peccata.....	534
(<i>Petes</i> an et cui concessum fuerit speciale privilegium immuni- tatis ab omni peccato, etiam veniali.).....	538
+ ART. V. — Utrum homo possit se præparare ad gratiam sine gratia?.....	539
<i>Petes</i> 1° quomodo intelligatur istud definitum contra Pelagian- os : « Gratia non datur secundum merita. ».....	544
<i>Petes</i> 2° an homo possit resurgere a peccato sine gratia....	ibid.
+ ART. VI. — Utrum homini justificato necessaria sit gratia actualis ad singulos pietatis actus?.....	545
ART. VII. — Utrum homo in gratia constitutus indigeat spe- ciali auxilio gratiæ ad finaliter perseverandum?.....	547
<i>Petes</i> 1° in quo consistat istud speciale auxilium.....	548
<i>Petes</i> 2° utrum donum perseverantiæ finalis sit idem ac donum confirmationis in gratia.....	ibid.
DISSERT. IV. — <i>De essentia et divisione gratiæ.</i>	
ART. I. — De essentia gratiæ.....	549
<i>Petes</i> 1° utrum gratia sit donum intrinsecum.....	ibid.
<i>Petes</i> 2° utrum gratia habitualis sit qualitas animæ.....	550
<i>Petes</i> 3° utrum gratia sanctificans sit participatio divinæ naturæ.....	551

<i>Petes</i> 4 ^o utrum gratia sanctificans distinguatur realiter a charitate.....	552
<i>Petes</i> 5 ^o in quo subjectetur gratia.....	553
ART. II. — Variæ divisiones gratiæ.....	ibid.
ART. III. — De gratia gratis data speciatim.....	556
<i>Petes</i> 1 ^o Quid et quotuplex sit gratia gratis data.....	ibid.
<i>Petes</i> 2 ^o utrum conveniens sit hæc divisio.....	557
<i>Petes</i> 3 ^o quæ gratiarum sit excellentior: an gratis data, an gratum faciens?.....	559
ART. IV. — Utrum detur in hoc statu naturæ lapsæ gratia sufficiens?.....	ibid.
Solvuntur objectiones.....	564
ART. V. — Quo sensu admittenda sit gratia sufficiens?.....	566
ART. VI. — Quid et quotuplex sit auxilium gratiæ sufficientis?.....	569
ART. VII. — De gratia efficaci.....	571
Unde repetenda sit ejus efficacia, et, an sit per se efficax....	ibid.
1 ^o Probatur ex Scriptura.....	572
2 ^o Probatur ex Augustino.....	574
3 ^o Probatur ex S. Thoma.....	576
4 ^o Probatur rationibus.....	578
Objectiones.....	581
ART. VIII. — Expenduntur varii modi explicandi efficaciam et causalitatem gratiæ per se efficaciæ.....	582
§ I. — Expenduntur et rejiciuntur tres priores modi.....	ibid.
§ II. — Expenditur et rejicitur quartus modus per delectationem victricem.....	584
§ III. — Expenditur quintus modus per præmotionem physicam.....	590
Asseritur breviter præmotio physica ex D. Thoma.....	591
Asseritur præmotio rationibus ex S. Thoma depromptis.....	592
ART. IX. — De causa gratiæ.....	596
<i>Petes</i> 1 ^o utrum Deus solus sit causa principalis efficiens gratiæ.....	ibid.
<i>Petes</i> 2 ^o utrum gratia creetur, vel educatur de potentia obedienciali animæ.....	597
<i>Petes</i> 3 ^o utrum ad gratiam requiratur aliqua præparatio seu dispositio ex parte hominis.....	599
<i>Petes</i> 4 ^o utrum gratia sit major in uno quam in alio.....	601
<i>Petes</i> 5 ^o utrum aliquis possit esse certus se esse in gratia... ..	ibid.
DISSERT. V. — De justificatione peccatoris.	
ART. I. — Utrum in justificatione impii peccata vere deleantur et auferantur, et non solum tegantur.....	604

ART. II. — Utrum ad remissionem peccati, quæ est justificatio impii, requiratur gratiæ infusio?.....	606
<i>Petes</i> utrum, de potentia Dei absoluta, peccatum et gratia possint esse simul in eodem subjecto.....	607
ART. III. — De actibus ad justificationem peccatoris adulti requisitis.....	608
ART. IV. — De aliis actibus ad justificationem adulti requisitis.....	614
<i>Petes</i> a quo principio effective procedant actus contritionis et charitatis qui ultimo disponunt ad gratiam habitualem....	615
ART. V. — Quædam quæstiunculæ ad complementum quæstionis D. Thomæ breviter resolvuntur.....	616
<i>Petes</i> 1 ^o utrum justificatio impii fiat in instanti.....	ibid.
<i>Petes</i> 2 ^o utrum justificatio sit maximum opus Dei.....	617
<i>Petes</i> 3 ^o utrum justificatio impii sit opus miraculosum.....	ibid.

DISSERT. VI. — De merito justî.

ART. I. — Quid et quotuplex sit meritum? quas condiciones requirat?.....	618
Conditiones requisitæ ad meritum.....	619
ART. II. — Utrum homo possit aliquid mereri a Deo?.....	620
ART. III. — Utrum opera justorum quæ fiunt ex gratia, sint meritoria de condigno vitæ æternæ?.....	621
ART. IV. — De his quæ cadunt sub merito.....	623
<i>Petes</i> 1 ^o utrum homo possit sibi mereri primam gratiam.....	ibid.
<i>Petes</i> 2 ^o utrum justus possit alteri mereri primam gratiam....	624
<i>Petes</i> 3 ^o utrum justus possit sibi mereri reparationem post lapsum.....	625
<i>Petes</i> 4 ^o utrum homo justus possit sibi mereri augmentum gratiæ vel charitatis.....	626
<i>Petes</i> 5 ^o utrum homo possit sibi mereri donum perseverantiæ finalis.....	627
APPENDIX ad dissertationes de scientia media, de gratuita prædestinatione et de gratia per se efficaci.....	629

ERRATUM

Pag. 349, lin. 20, pro *conversione*, lege *conversatione*.

FINIS TOMI SECUNDI

